

[Inge Fischer Møller]

ikke den store modstand. Beskæftigelsessituationen er så vanskelig, at jeg synes, alle burde være glade for, at vi nu er kommet så langt som til at behandle forslaget her for første gang.

Forslaget betyder i korthed, at alt overarbejde skal afspadseres. Der er en fast overgrænse på 100 timer, man må arbejde over om året, og for den enkelte lønmodtager skal de 100 timer afspadseres inden for en fastsat frist på 2 måneder.

Noget af kritikken af lovforslaget er gået på, at det vil bringe store vanskeligheder for erhvervslivet. Min erfaring siger mig, at det er en meget stor overdrivelse, fordi der i lovforslaget er indbygget en hel del dispensationsbestemmelser, og der er også lagt op til en meget stor grad af fleksibilitet. For at gøre helt klart, hvad det drejer sig om, vil jeg bringe et citat fra arbejdsministerens skriftlige fremsættelse:

»Ud fra et hensyn til så vidt muligt at undgå indgreb i overenskomstmæssige bestemmelser om overarbejde og afspadsering og ud fra et ønske om at søge udformet en smidig ordning, der kan tage hensyn til de forskelligartede forhold på arbejdsmarkedet, foreslås det, at lovforslagets bestemmelser skal vige for enhver modstående aftale om afspadseringspligt, om begrænsning af den enkelte lønmodtagers overarbejde og om afspadseringsfrist, hvad enten denne ligger over eller under lovforslagets standard, hvis aftalen har form af en kollektiv overenskomst eller aftale, og hvis denne overenskomst eller aftale er indgået efter lovforslagets ikrafttræden. Dette indebærer bl. a., at sager om disse forhold skal behandles ad fagretlig vej.«

Da lovforslaget først skal have virkning fra den 1. april 1981, er der taget højde for, at arbejdsmarkedets parter får lejlighed til at drøfte de praktiske problemer, der kan være forbundet med gennemførelse af lovforslaget, og man kan også få tid til at finde ud af, hvordan det skal virke rundt omkring.

Den del af kritikken, der er gået på, at lovforslaget ikke var smidigt nok, vil jeg godt gøre lidt mere ud af. I lovforslaget er der også taget højde for, at der kan dispenseres, hvis det viser sig, at man inden for enkelte områder eller brancher har mangel på arbejdskraft. Arbejdsministeren bemyndiges til

at fastsætte nærmere regler om, at visse lønmodtagergrupper undtages fra loven.

Så er der en enkelt bestemmelse, som jeg godt kan forstå at nogle ikke er så glade for, men den hilser jeg med tilfredshed. Den går på, at arbejdsgiveren pålægges en registreringspligt vedrørende overarbejde og afspadsering. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan have en form for styring på dette område.

Vi har tit, når vi her har snakket om arbejdsløshed, drøftet forskellige løsninger, og partierne har forskellig opfattelse af, hvordan problemet kan løses. Socialdemokratiet har den opfattelse, at en af måderne er at fordele den til rådighed værende arbejdsmængde. Vi har indført et af skridtene på denne vej; det var efterlønsordningen. Det har været en succes. Dette er det næste skridt, og jeg håber, at en del af de partier, der allerede har udtrykt modvilje, vil ændre deres holdning under udvalgsarbejdet, og jeg synes også, det er meget positivt, at arbejdsministeren i den skriftlige fremsættelse har givet udtryk for, at han under udvalgsarbejdet vil være åben og fleksibel og lytte til de tanker, der kommer. Jeg håber, at det vil medføre, at vi kan få dette lovforslag vedtaget. Det haster.

Brøndsted (V):

I 1977 nedsatte arbejdsministeren et udvalg med det formål at finde veje til en fordeling af arbejdet. Jeg tror, vi må se i øjnene, at behovet og situationen på det tidspunkt var en noget anden, også i vore arbejdsløshedsskarer, end den er i dag, og jeg tror derfor, at resultatet af dette udvalgsarbejde på mange måder er forældet og ikke rigtig kan danne grundlag for en vurdering af beskæftigelsessituationen, som vi møder den i 1980.

I 1978 kom udvalget med sit første resultat, det var betænkningen om efterløn. Følge-loven og dens virkninger kender vi jo. I januar 1979 kom betænkningen om begrænsning af overarbejde og om afspadsering, og det er jo baggrundsmaterialet for det lovforslag, vi behandler her, lovforslag nr. L 177.

Betænkningen opgør det samlede antal overarbejdstimer til 100 millioner årligt, og når vi dividerer det med 2.000 timer pr. arbejder om året, svarer det til 50.000 helårsansatte, hvis overarbejde som helhed blev konverteret til meransættelser. Det er en teoretisk